

Είναι μια μεγάλης σημασίας νίκη του εργατικού κινήματος που βρέθηκε στο εδώλιο γιατί υπερασπίστηκε την ελεύθερη έκφραση και διακίνηση ιδεών. Λίγες μέρες πριν την έναρξη των εκδηλώσεων της επετείου ιστορικής μνήμης και αγώνα για το Πολυτεχνείο του '73, η αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου στις 26-10-2018 για τους 8 συναδέλφους μας που διώκονταν γιατί τόλμησαν το 2014 να αναρτήσουν πανό στην είσοδο του Δημαρχείου Καλλιθέας με περιεχόμενο τους αγώνες του Πολυτεχνείου, αποτελεί σημαντική παρακαταθήκη και συμβολή στην συνέχιση του αγώνα για Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία. Η δίωξη των 8 συναδέλφων-μελών του Δ.Σ του συλλόγου εργαζομένων Δ.Καλλιθέας την περίοδο 2014, έγινε ύστερα από μηνυτήρια αναφορά του πρώην αντιδημάρχου Καλλιθέας Χριστόφορου Σοφιανίδη, ο οποίος φανερά ενοχλημένος απ' το περιεχόμενο που αναγράφονταν στο πανό, γιατί δεν ταίριαζε στην αισθητική του όπως έλεγε, στόχευε στην καταδίκη τους για να πετύχει την τρομοκράτηση των αγωνιστών και όλων των εργαζομένων και να ξεμπερδεύει με τους ενοχλητικούς συναδέλφους αφού ακόμη ήταν σε ισχύ ο νόμος Μητσοτάκη που προέβλεπε διαθεσιμότητα αν υπήρχε ποινική δίωξη. Έτσι επειδή τόλμησαν να αντιδράσουν στον οχετό των χαρακτηρισμών που εξοστόμισε (κομματόσκυλα-χαραμοφάηδες δημ. υπάλληλοι -τεμπέληδες κλπ.) και γιατί δεν του έκαναν τη χάρη να κατεβάσουν το πανό, έστησε ολόκληρη σκευωρία για να «δικαιώσει» τους κρυφούς πόθους του!

Δεν είναι πρώτη φορά που εργαζόμενοι σέρνονται στα αστικά δικαστήρια από πολιτικούς και ταξικούς τους αντιπάλους, με πρόσχημα αδικήματα που άπτονται του ποινικού κώδικα ,γιατί δεν έχουν την πολιτική ανδρεία να αντιπαρατεθούν σε πολιτική βάση και γιατί είναι δύσκολο να τους καταδικάσουν για τις πολιτικές τους απόψεις. Επιλέγουν έτσι τη τακτική της ποινικοποίησης της δράσης για να υλοποιήσουν τα βρώμικα σχέδια τους.

Βέβαια δεν θα περίμενε κανείς πολιτική ανδρεία από ανθρώπους σαν το διώκτη μας. Από ανθρώπους που υμνούν τη χούντα, αντλούν τα επιχειρήματά τους απ' το οπλοστάσιο της φασιστικής ιδεολογίας, και εφαρμόζουν στη δράση τους μια φασιστική πρακτική. Εξάλλου όποιος έχει φασιστικές ιδέες γίνεται εξ αντικειμένου μισάνθρωπος, ύπουλος στην τακτική του και συνηθισμένος στα χτυπήματα «κάτω απ' τη μέση».

Στην περίπτωση μας όμως αυτή η τακτική δεν πέρασε. Δεν του κάναμε τη χάρη! Έφυγε με την ουρά στα σκέλια απ' τα δικαστήρια και πήρε την απάντηση που του έπρεπε. **Οι εργαζόμενοι και δη οι αγωνιστές εργαζόμενοι δεν είναι εύκολη λεία, γιατί έχουν υψηλά ιδανικά και αξίες που τα υπηρετούν με αφοσίωση -επιμονή και αυταπάρνηση.**

Αν και οι λόγοι που οδήγησαν σε αυτή την νικηφόρα έκβαση του αγώνα μας είναι προφανείς είναι αναγκαίο να τους αναδείξουμε γιατί θα τους χρειαστούμε σαν φάρο στους δύσκολους αγώνες που έχουμε μπροστά μας:

-Δεν αμφιβάλλαμε ούτε για μια στιγμή ότι η δίωξη αυτή ήταν πολιτική. Δώσαμε τη μάχη όλοι μαζί, όλη αυτή τη περίοδο, ν' αναδειχτεί αυτό και να αποκαλυφθεί πολιτικά η σκευωρία μέχρι τέλος, ακόμα και μέσα στις αίθουσες του δικαστηρίου παρά την εμμονή της έδρας και την προσπάθεια αποπροσανατολισμού που επιχειρήθηκε.

-Οι συναδέλφοι μας δεν έπεσαν στην παγίδα να συναινέσουν σε υπογραφή δηλώσεων μετανοίας που με πείσμα και εκβιαστικά επιθυμούσε ο διώκτης, και όχι μόνο αυτός αλλά και οι διάφοροι άλλοι δημόσιοι παράγοντες όπως ο Δήμαρχος κος Κάρναβος που θα τον βόλευε μια τέτοια εξέλιξη για να έχει και την «πίτα ολάκερη και τον σκύλο χορτάτο.»

-Απ' την αρχή πιστέψαμε ότι η δίωξη αφορά όχι μόνο τους 8 συναδέλφους μας αλλά και όλους τους εργαζόμενους. Θα μπορούσαν να είχαν γίνει περισσότερα στην ανάδειξη αυτού του θέματος. Οφείλουμε να κρατήσουμε αυτό σαν αναγκαιότητα για τις επόμενες δράσεις, και σαν παρακαταθήκη το γεγονός ότι μέσω των δράσεων που έγιναν, γενικές συνελεύσεις, αποφάσεις για καταλήψεις στους χώρους δουλειάς, οι εργαζόμενοι απέδειξαν ότι είναι σε θέση να υπερασπιστούν με αξιοπρέπεια την ταξική τους υπόσταση και να αντιδράσουν στις αντιδημοκρατικές και φασιστικές προκλήσεις.

Δεν χωράει καμιά αμφιβολία ότι η μαζική συμμετοχή των εργαζομένων του Δ. Καλλιθέας, και των αλληλέγγυων συναδέλφων από άλλους χώρους η επιμονή και η υπομονή τους κατά την διάρκεια της δίκης, η αποφασιστικότητά τους να αντιδράσουν στις προκλήσεις των παραγόντων της δίκης, ήταν καταλύτης που συνέβαλε στο μέγιστο στην αθωωτική απόφαση.

-Η ενωτική διάθεση -πέρα από τις όποιες παραταξιακές διαφορές-και ο σεβασμός στις διαφορετικές προσεγγίσεις συντέιναν στο να αναδειχτεί σαν κεντρικό ζήτημα η υπεράσπιση του ήθους, της αξιοπρέπειας και της ταξικής μας υπόστασης. Βρεθήκαμε ενωμένοι απέναντι

στις φασιστικές προκλήσεις στέλνοντας παράλληλα ένα σημαντικό μήνυμα: **Ότι οι φασίστες και οι φασιστικές ιδέες δεν θα βρουν έδαφος να εισχωρήσουν ανάμεσά μας, ας πάνε εκεί που ανήκουν, στο φυσικό τους χώρο, στα λαγούμια!**

Σημαντικό ρόλο επίσης έπαιξαν και οι καταθέσεις των μαρτύρων(από Καλλιθέα- ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ- ΑΔΕΔΥ), οι απολογίες των κατηγορουμένων, ενώ καθοριστική ήταν η συμβολή της συνηγόρου υπεράσπισης όπου με την αποφασιστικότητά της, το άρτιο των επιχειρημάτων της που οφείλεται όχι μόνο στην νομική της επάρκεια, αλλά και στην ιδεολογική και πολιτική της συγκρότηση, όπως επίσης ότι είναι ενεργό μέλος του κινήματος και βρίσκεται δίπλα στα δίκαια των εργατών.

Με αφορμή την επέτειο του αντιφασιστικού ΟΧΙ και του Πολυτεχνείου που είναι μπροστά μας, δίνουμε υπόσχεση να κρατήσουμε την ιστορική μνήμη ζωντανή και να αγωνιστούμε για να καμφθεί η φασιστική απειλή.

Έχουμε μπροστά μας δύσκολους αγώνες για να υπερασπιστούμε τα ταξικά μας δίκαια, να νικήσουμε την ψυχολογία της ήττας και του συμβιβασμού, για να ανοίξει ο δρόμος της ανάκτησης των κεκτημένων που χάσαμε απ' τις πολιτικές των μνημονίων. Για την συνέχιση του αντικαπιταλιστικού αγώνα που θα βάλλει φραγμό στις αντιδημοκρατικές, αντιλαϊκές και φασιστικές προκλήσεις.